Ankenævnet for Forsikring

899/12

Den 17. september 2012 blev i sag nr. 81.732:

xxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xxx xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxx

mod

Aros Forsikring
Viby Ringvej 4
8260 Viby J

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har tegnet bilforsikring i Aros Forsikring. Han klager over, at selskabet har afvist at yde dækning for den forsikrede bil, der er blevet stjålet.

Selskabet har afvist at yde dækning med henvisning til, at klageren i forbindelse med forsikringens tegning har afgivet urigtige oplysninger om ejer-/brugerforholdet. Ifølge selskabet var klagerens søn den reelle ejer og bruger af bilen. Såfremt selskabet havde modtaget oplysning herom, ville det efter det oplyste have afvist at tegne forsikringen. Dette har selskabet begrundet med, at klagerens søn har haft flere forsikringer i selskabet, der alle er blevet opsagt grundet præmierestance og skadeforløbet.

Klageren tegnede bilforsikringen med ikrafttræden den 13/3 2009.

Ved brev af 22/4 2009 opsagde selskabet de forsikringer, som klagerens søn havde tegnet i selskabet. Der var tale om en ulykkesforsikring, en basisforsikring, en hundeansvarsforsikring samt en villaforsikring med undtagelse af risikoen for bygningsbrand. Forsikringerne blev opsagt til førstkommende hovedforfald den 1/4 2010. Opsigelserne blev begrundet med henvisning til en afsluttet skade under klagerens bilforsikring samt til hans skadeprocent.

Klagerens søn anmeldte den 11/5 2011, at den forsikrede bil var blevet stjålet.

Selskabet iværksatte herefter en undersøgelse via et konsulentfirma, der udarbejdede en rapport. Heraf fremgår bl.a.:

"**Fortsat den 8. juni 2011.**

Ved personlig henvendelse d.d. kl. 1115 - til forsikringstageren [klageren] på omhandlede adresse i ..., blev pgl. truffet, tillige med hustruen, ... og efter de var gjort bekendt med anledningen til min henvendelse - erklærede de sig indforstået med, at give selskabet alle relevante oplysninger, i forbindelse med den anmeldte skade.

Forsikringstageren blev herefter foreholdt den indsendte skadeanmeldelse, hvoraf det fremgik, at køretøjet var blevet anmeldt stjålet fra en adresse i ... og den umiddelbare forklaring omkring brugstyveriet var, at det var deres søn, [klagerens søn], der havde været i biografen og efter forestillingens afslutning, havde han konstateret, at køretøjet var blevet brugsstjålet - hvorefter køretøjet var blevet anmeldt brugsstjålet til ... politi.

Vedr. erhvervelse af det omhandlede køretøj: Oplyste forsikringstageren, at det var hans søn ..., der i sin tid havde fundet køretøjet, hos en forhandler på ... (...) og køretøjet var blevet indkøbt i forsikringstagerens og hustruens navn, selvom rette køber var sønnen ...

I forbindelse med købet, var der blevet givet en udbetaling på 25.000,00 kr. Dette beløb var blevet betalt af forsikringstageren, idet han havde givet sønnen de omhandlede penge til udbetalingen. Hvordan restbeløbet er blevet betalt, er forsikringstageren ikke bekendt med, men henviste til sønnen ...

Vedr. anvendelse af køretøjet: Oplyste forsikringstageren, at køretøjet **udelukkende** havde været anvendt af hans søn ...

Forsikringstageren oplyste videre, at grunden til at han havde det omhandlede køretøj indregistreret i sit navn - var på grund af, at sønnen ... havde nogle problemer med en ejendomsmæglerforretning, som var gået konkurs for nogle år tilbage.
...
Vedr. køretøjet: Hvor der er indsendt en erklæring til selskabet, om køretøjets stand - blev forsikringstageren foreholdt, at denne erklæring ikke var underskrevet - hvilket han herefter uopfordret gjorde, da den blev lagt foran ham.

Ved en nærmere samtale omkring det ekstraudstyr m.v. der var i køretøjet - oplyste forsikringstageren, at alt vedr. ekstraudstyr i køretøjet var købt og betalt af hans søn ... - dette blev bekræftet af hustruen ... - der bl.a. oplyste, at videoskærme, som var placeret på nakkestøtterne, var et anlæg sønnen havde haft placeret i et tidligere køretøj og dette var blevet monteret efter købet af det nu brugsstjålne køretøj.

Vedr. de øvrige effekter: Henviste forsikringstageren til sønnen, ...

Vedr. betaling af forsikring, vægtafgift m.v. Oplyste forsikringstageren, at dette blev betalt fuldt af [klagerens søn]

3. 81.732

Vedr. finansiering af køretøjet: I forbindelse med sagen, blev forsikringstageren anmodet om, at kontakte sønnen pr. tlf. - for at få oplyst hvordan restbeløbet i forbindelse med købet af køretøjet var blevet betalt eller finansieret.

Herefter ringede hustruen ... sønnen op pr. mobiltelefon og ved en efterfølgende samtale med undertegnede, oplyste [klagerens søn], at restbeløbet havde han fået finansieret i FIN + Finansiering, som er en underafdeling af Fiat Finans.

Det blev samtidig oplyst af [klagerens søn], at han p.t. havde en restgæld til FIN + Finansiering på ca. 53.000,00 kr.

Vedr. ekstraudstyr i køretøjet: Oplyste [klagerens søn], at autoradio, Ipod og bakkamera, var effekter der havde været i køretøjet, da han havde erhvervet køretøjet hos forhandleren i ... - de øvrige effekter, såsom video og skærme, var et anlæg som han havde afmonteret fra et tidligere køretøj og som herefter var blevet monteret i det nu brugsstjålne køretøj.

Autostolene var henholdsvis købt for 1 og 2 år siden.
...
I forbindelse med samtalen, blev køretøjet udelukkende omtalt af [klagerens søn] 'som mit køretøj' og det var ham der havde sørget for reparation, service m.v. og det blev samtidig bekræftet, at det var ham der betalte forsikring og vægtafgift på køretøjet - selvom det var indregistreret og kaskoforsikret i [klagerens] navn.
...
Ved telefonisk henvendelse til Fiat Finans, som er indehaver af FIN+ Finans - blev det oplyst, at det omhandlede køretøj var finansieret af FIN+Finans, og at lånet var optaget i [klagerens] og [klagerens kones] navne, samt at der pt. var en restgæld på 53.190 kr.

Vedr. [klagerens søn] cpr.nr. ... - xxxx, ... er pgl. ukendt hos Fiat Finans.

Konklusion.

Ved undersøgelserne, hvor der blev rettet personlig henvendelse til forsikringstageren [klageren], blev der afgivet en uddybende supplerende forklaring om erhvervelse og anvendelse af det omhandlede køretøj mrk. Renault Scenic.

Der er afgivet en meget klar tilkendegivelse om, at køretøjets rette ejer og bruger er forsikringstagerens søn, ... og forsikringstageren [klageren] udelukkende har lagt navn til indregistrering og tegning af kaskoforsikringen for sønnen ... - på grund af at sønnen tidligere var gået konkurs med en ejendomsmæglerforretning, og derfor ikke kunne være ejer af noget.

Ved en telefonsamtale med sønnen ... bekræftede han, at det var ham, der havde købt det omhandlede køretøj, samt at han havde fået købet finansieret hos FIN+ Finans. Kun udbetaling på 25.000 kr. var penge som han havde fået af sin fader / forsikringstageren.

Det skal bemærkes, at finansieringen af køretøjet rettelig er sket i forsikringstagerens navn, jfr. oplysninger fra Fiat Finans.

Alle udgifter for køretøjet såsom vægtafgift / forsikring / vedligeholdelse - samt indkøb af ekstraudstyr var blevet betalt af sønnen ..."

4. 81.732

Ved brev af 15/6 2011 afviste selskabet at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klagerens søn var den faktiske ejer og bruger af bilen, og at selskabet ikke ville have tegnet bilforsikringen, såfremt det havde haft denne oplysning.

Klageren er utilfreds med afgørelsen, og efter indsigelse over for selskabet er sagen indbragt for nævnet.

Af klageskemaet fremgår bl.a.:

> "1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. Supplerende redegørelse kan evt. vedlægges.
>
> Indledningsvist skal det bemærkes, at forsikringstager er 73 år gammel og i høj grad får hjælp af hans søn, ..., til praktiske gøremål, bl.a. vedrørende forsikringstegning og bil.
> ...
> Til støtte for forsikringstagers synspunkt, jf. pkt 2 nedenfor, gøres det gældende, at forsikringstager er bilens rette ejer og bruger og at [klagerens søn] således kun har lånt bilen i ny og næ. [Klagerens søn] har hjulpet forsikringstager og hans hustru med praktiske ting, bl.a. i forbindelse med køb af bilen og når bilen skulle på værksted m.v. indklagedes mistanke er udokumenteret.
> Indklagede har bl.a. til støtte for deres afvisning henvist til, at [klagerens søn] var fritstillet fra indklagede og at indklagede ikke ville have tegnet forsikring for [klagerens søn], såfremt denne havde anmodet om dette. Indklagede lægger således til grund, at indklagede ville have afvist begæringen såfremt [klagerens søn] havde anmodet om at indtegne autoforsikring for den i sagen omhandlede Renault Scenic, og indklagede har i den forbindelse henvist til bestemmelsen i FAL § 45 om fareforøgelse. I relation hertil skal det for det første naturligvis præciseres, at det ikke var [klagerens søn], der indgav forsikringsbegæring, fordi det ikke er [klagerens søn], der er bilens reelle ejer og bruger. Dernæst skal det præciseres, at på det tidspunkt, hvor autoforsikringen trådte i kraft, var [klagerens søn] stadig kunde hos indklagede og blev således først fritstillet *efter* at forsikringen på Renault Scenic trådte i kraft. Fritstillingen skete i august 2009. Indklagede har ikke dokumenteret hvornår man traf beslutning om at opsige [klagerens søn] som kunde. Endelig kan jeg ikke se, hvori fareforøgelsen består - altså om indklagede mener, at fareforøgelsen består i risikoen for skader eller risikoen for manglende betaling. Således som jeg ser det er FAL § 45 ikke en relevant bestemmelse i denne sammenhæng.
> Jeg skal endvidere henvise til, at [klagerens søns] samlever i perioden fra 21. januar 2009 og frem til 1. januar 2011 også havde autoforsikringsdækning hos indklagede. Det var en Citroen C1, der var tegnet forsikring på. I relation til denne forsikring var også det [klagerens søn], der klarede de praktiske forhold omkring bilen, herunder værksted og indtegning af forsikring hos indklagede. Det bemærkes hertil, at [klagerens søn] i den forbindelse kontaktede indklagede, for at oplyse, at hans samlever havde erhvervet bilen. Indklagede havde ikke nogen bemærkninger om, at [klagerens søn] enten måtte eller ikke måtte anvende bilen. Endvidere var det også [klagerens søn], der i foråret 2010 anmeldte en skade på hans samlevers bil, Citroen C1, da bilen blev skadet i forbindelse med et færdselsuheld hvor [klagerens søn] var fører. I denne forbindelse havde indklagede ingen bemærkninger om, at det var [klagerens søn], der var fører af bilen ligesom der ikke var bemærkninger om [klagerens søns] økonomiske forhold. Det må præciseres, at denne episode fandt sted *efter* forsikringen af den for denne sag omhandlede Renault Scenic trådte i kraft, hvor indklagede altså nu anfører at

[klagerens søns] økonomiske forhold *ville* have været til hinder for at indklagede ville have tegnet forsikring, *såfremt* [klagerens søn] havde begæret herom.
Det faktum, at indklagede nu afviser dækning for skaden på Renault Scenic med henvisning til en mistanke om, at [klagerens søn] var den reelle ejer og bruger af bilen, er således i strid med indklagedes tidligere praksis, eftersom man netop i foråret 2010 - uden at gøre gældende at [klagerens søn] var den reelle ejer og uden at henvise til fareforøgelse i FAL § 45 - havde givet tilsagn om dækning til en skade på Citroen C1'en, selvom det også i denne situation var [klagerens søn], der havde stået for alt det praktiske i forhold til bilen (forsikringsforhold, reparationer mv.), hvor [klagerens søn] også havde lånt bilen i ny og næ og hvor [klagerens søn] også var fører af bilen på skadestidspunktet.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? (skal udfyldes)

Principalt: Indklagede skal anerkende sin erstatningspligt overfor forsikringstager vedrørende det brugsstjålne køretøj.

Subsidiært: Såfremt Nævnet, mod forventning, måtte komme frem til at [klagerens søn] var den reelle ejer og bruger af bilen gøres det gældende, at indklagede skal betale pro rata erstatning i henhold til forsikringsaftalelovens § 6 stk. 2. Det er forholdene på tidspunktet for forsikringens tegning der skal lægges til grund og på tidspunktet for denne forsikringstegning, altså i marts 2009, var [klagerens søn] ikke fritstillet eller opsagt som kunde hos indklagede. Der er således ikke holdepunkter for at indklagede ikke ville have tegnet forsikrings, såfremt det rent faktisk var [klagerens søn], der var forsikringstager."

Selskabet har over for nævnet ved brev af 29/12 2011 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

"Klageren har været forsikret i selskabet. Sagen drejer sig om en skade/et tyveri af et køretøj, som blev forsikret i selskabet af klageren med ikrafttrædelsesdato den 13. marts 2009. Klagerens søn ... (herefter kaldet ...) har også været forsikret i selskabet, men på grund af restancer og flere skader blev hele kundeforholdet opsagt ved brev af 22. april 2009, jfr. bilag ... [Klagerens søn] blev pr. 27. august 2009 fritstillet og har ikke kunnet tegne forsikringer i selskabet siden. [Klagerens søn] har blandt andet haft en forsikring på et køretøj i selskabet med ikrafttrædelsesdato den 5. november 2007, hvilken er afgangsført den 6. marts 2009.

Den aktuelle skade blev den 11. maj 2011 anmeldt af [klagerens søn], og vores undersøgelser i forbindelse med denne skade har vist, at [klagerens søn] er den reelle ejer og bruger af køretøjet. Der henvises i den forbindelse til rapporten fra PEN Consult, hvoraf det fremgår, at klageren ved konsulentens personlige henvendelse har oplyst, at køretøjet blev købt i klagerens og denne hustrus navn, men at den rette køber var [klagerens søn], og at køretøjet udelukkende blev anvendt af ham.

Begrundelsen for at køretøjet var indregistreret i klagerens navn og ikke i [klagerens søns] navn var, at [klagerens søn] havde økonomiske problemer og derfor ikke kunne eje noget. Under konsulentens møde med klageren blev [klagerens søn] ringet op, og i den forbindelse blev det af [klagerens søn] yderligere oplyst, at alt ekstraudstyr, forsikringspræmie, vægtafgift m.m. er betalt af denne - køretøjet blev af [klagerens søn] under telefonsamtalen omtalt som 'mit køretøj.' Det er herefter selskabets klare opfattelse, at der ikke foreligger et reelt ejer/brugerforhold.

Selskabet har derfor med henvisning til Forsikringsaftalelovens § 45, stk. 1 afvist erstatningspligten, da selskabet ikke ville have tegnet forsikringen, såfremt disse omstændigheder var kendt af selskabet.

Selskabet må på baggrund af ovennævnte fastholde vores afvisning af erstatningspligten overfor klager vedrørende det brugsstjålne køretøj.

Som ovenfor nævnt blev hele [klagerens søns] kundeforhold opsagt ved brev af 22. april 2009 - dette som følge af, at der forinden havde været fokus på [klagerens søns] forsikringer på grund af restancer og skader. Selskabet havde derfor også ved forsikringens tegning i marts måned 2009 kendskab til [klagerens søns] forhold, og selskabet ville ikke have tegnet forsikringen, såfremt selskabet havde vidst, at det rent faktisk var [klagerens søn], der var forsikringstager.

Selskabet må således afvise at skulle betale pro rata erstatning."

Hertil har klagerens advokat i brev af 20/1 2012 til nævnet bl.a. bemærket:

"Det af Aros Forsikring anførte om, at [klagerens søn] under en telefonsamtale med konsulenten fra PEN Consult skulle have omtalt køretøjet som '*mit køretøj',* bestrides. [Klagerens søn] har telefonisk oplyst mig, at han aldrig har udtalt sig sådan og at han i øvrigt heller ikke ser sig berettiget til at omtale køretøjet som hans, idet det jo netop ikke er hans, men hans fars, og indregistreret i faderen, [klagerens], navn.

Som yderligere dokumentation for, at den reelle ejer og bruger af køretøjet er [klageren], vedlægges udskrift fra [klagerens] skattemappe for 2010, hvoraf fremgår, at han er ejer af en Brenderup påhængsvogn (en lukket trailer). Denne trailer kan ikke påsættes den Citroen C1, som [klageren] og hans hustru også ejer, og som de også ejede på tidspunktet hvor Renault Scenic'en blev stjålet. Der er ikke anhængertræk på Citroen'en, hvorfor min klient nødvendigvis også har skullet bruge en større og stærkere bil, når anhængeren skulle anvendes. Denne større og stærkere bil har været Renault Scenic'en.

Endvidere vedlægges dokumentation for at forsikring er betalt fra min klients konto og altså ikke af [klagerens søn].

På baggrund af ovennævnte og af det tidligere anførte, bør der således ikke længere være tvivl om, at min klient har været bilens rette ejer og bruger."

Heroverfor har selskabet i brev af 7/2 2012 til nævnet bl.a. anført:

"Som kommentar til klagerens advokats brev må vi henvise til rapporten fra PEN Consult, hvor alt der blev sagt den 8. juni 2011 ved konsulentens personlige henvendelse, blev noteret og på grundlag heraf udfærdiget en rapport, som Ankenævnet også skulle være i besiddelse af.

Selskabet kan endvidere oplyse, at der den 28. juni 2011 blev holdt et møde hos Aros Forsikring med deltagelse af selskabets skadechef, en skadebehandler, [klageren] og [klagerens søn]. På dette møde bekræftede [klageren] de udsagn, som står i rapporten fra PEN Consult.

Klagerens advokat har vedlagt kopi af skattemappen for 2010 vedrørende køb af en trailer samt kopi af betalingsoversigt vedrørende betaling af forsikringspræmie. Det er selskabets

> opfattelse, at dette blot underbygger [klagerens] udsagn om, at han stod som den formelle ejer, idet [klagerens søn] havde økonomiske problemer og derfor ikke kunne eje noget. [Klagerens søn] kunne af denne grund heller ikke stå som betaler af forsikringspræmien.
>
> På baggrund af ovennævnte og af det tidligere anførte må vi fastholde vores afvisning af erstatningspligten overfor klager vedrørende det brugsstjålne køretøj. Vi fastholder endvidere vores afvisning af at skulle betale pro rata erstatning."

Klagerens advokat har ved brev af 21/2 2012 til nævnet bestridt, at klageren på mødet den 28/6 2011 skulle have bekræftet de udsagn, der fremgår af konsulentrapporten.

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen, herunder særligt oplysningerne i den af selskabet indhentede konsulentrapport, finder nævnet at måtte lægge til grund, at klagerens søn var den reelle ejer og bruger af den forsikrede bil.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at det ikke ville have tegnet forsikringen, hvis det havde modtaget denne oplysning. Forsikringen blev tegnet med ikrafttræden den 13/3 2009. Selskabet opsagde klagerens søns forsikringer ved brev af 22/4 2009. På det foreliggende grundlag finder nævnet, at selskabet ikke har godtgjort, at det ville have afvist at tegne forsikringen, såfremt det havde fået de korrekte oplysninger om ejer-/brugerforholdet.

Nævnet finder imidlertid at måtte lægge til grund, at selskabet - såfremt det havde haft de korrekte oplysninger - ville have opsagt forsikringen i slutningen af april 2009 på linje med de øvrige forsikringer, klagerens søn havde tegnet i selskabet. Da forsikringen således ville være udgået, da bilen blev stjålet i maj 2011, kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning som sket.

Afslutningsvis bemærker nævnet, at klageren har krav på at få tilbagebetalt den indbetalte præmie, der vedrører perioden efter det tidspunkt, hvor forsikringen ville have væ-

ret ophørt, såfremt selskabet havde opsagt den pr. hovedforfaldsdato i forbindelse med opsigelsen af de øvrige forsikringer.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Henning Jønsson